

Патриаршеско посещение и света Литургия в с. Горна Малина

„Готвейки се в дните на Рождественския пост да отпразнуваме славното Христово Рождество, нека погледнем вътре в душите, умовете и сърцата си, да изследваме дали не са обвързани нашите сърдечни желания и радостта ни със земното, с придобивките и дали това не ни отклонява от живия Бог. Несравнима е стойността на жертвата, която Господ Иисус Христос направи за нас, пред стойността на златото. Всичко в света ще остане тук, но Христос пребъдва вовеки, както и онези, които са Му се доверили, които са отсекли от себе си привързаността към материалното и са казали: „Господи, в Теб е източникът на нашия живот, Ти си нашият Създател. Ти знаеш кое е най-доброто за нас, затова няма да вървим по суетата на своя ум, а ще послушаме това, което Ти си ни казал“. Затова, изследвайки своите сърдечни желания и постъпки, да намерим сили за покаяние“, с тези думи се обърна Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил към вярващия народ в словото си след божествената Литургия, която днес, 14 декември, той отслужи в храма „Успение Богородично“, с. Горна Малина.

В съслужение бяха Негово Преосвещенство Браницкият епископ Йоан – първи

викарий на Софийския митрополит, иконом Серафим Янев – председател на църковното настоятелство при храма, свещеник Георги Иванов от храмовото духовенство, протойерей Георги Младенов и протодякон Иван Петков.

Сред официалните присъстващи лица бяха инж. Ангел Жиланов – кмет на Община Горна Малина, кметове на населени места от общината, командири на подразделения от Българската армия, начело с бриг. ген. Теодор Тодоров, Николай Стоилов – председател на Общинския съвет, директори на училища и детски градини, народни представители, ктитори и спомоществователи.

Песнопенията благолепно изпълниха църковни певци под ръководството на д-р Светослав Цеков, а по време на светата Литургия участие в песнопенията взеха и децата от рехабилитационния център при храма.

В края на Великото славословие за четци, певци и свещоносци бяха постригани двама от енорияшите – Калоян и Бранимир. По време на светата Литургия множество от черкуващите се приеха св. Причастие – Тялото и Кръвта Христови.

Негово Светейшество поздрави присъстващия народ с празника на светите Праотци и сподели:

„Кои са светите праотци – всички онези човеци в старозаветно време от Адам до раждането на Господ Иисус Христос, които живяха в послушание на Божията воля и полагаха своя живот върху камъка на вярата, пазеха Господните заповеди и очакваха изпълнението на пророчеството за идване на Месия.

В Свещената история, сред потомците на Адам и Ева е имало човеци, които се вслушвали в Божиите заповеди и такива, които са ги пренебрегвали.

От първородените деца на Адам и Ева – Авел и Каин, единият живеел с вяра и усърдие пред Бога, а Каин живеел с пренебрежение. Затова Господ отхвърлил жертвоприношението на Каин пред жертвата на Авел, което породило завист и Каин убил своя брат.

Седмият от Адама – Енох, така благоугодил на Бога, че Бог го взел жив на небето.

По времето на Ной човеците живеели с голямо пренебрежение към Бога, предадени на своите страсти и разтляващи се в плътски удоволствия. Единствен Ной чул гласа на Бога, който призовавал към покаяние, който Го

послушал и в продължение на близо 120 години градил този ковчег – корабът, в който се спасили Ной, неговите синове, жените им и чифт от всички животни на земята.

По-късно, при времето на Авраам, земята била населена с много човеци, но единствен Авраам чул гласа на Господа. Той го повикал от хиляди километри, от Месопотамия, и го завел в Палестина. Авраам бил богат човек, но не мислел за богатството си – какво е трябвало да остави в бащината земя, а събрал слугите си, взел според възможното от имуществото си и последвал безрезервно Господа.

При Моисей, когато Господ извеждал израилтяните от египетската земя, по време на шествието им в пустинята мнозина роптаели; тогава Господ се заклел, че те няма да влязат в Обетованата земя, и загинали в 40-годишното странстване из пустинята.

В годините преди Вавилонския плен, когато израилтяните, разчитайки, че в столицата им, в Соломоновия храм, се намирал кивотът – тази велика светиня и че Господ няма да предаде града и светинята на разорение, те отново се предали на идолослужение, на страсти, користолюбие, разврат. Но Господ предал Йерусалим и Израилската земя на плен и опустошение, мнозина от израилтяните били откарани във Вавилон. И тогава единствен свети пророк Йеремиа увещавал и царя, и военачалниците, и свещениците да послушат Бога, да не се съпротивляват, защото такава е волята Му спрямо тях, и ще запазят града, но никой не го послушал и Йерусалим, и храмът били разрушени от Навуходоносор“.

По повод литургийната евангелска притча за поканените на вечеря (Лука 14:16-24), патриарх Даниил добави:

„Господ призовава всички към небесното царство, към покаяние, да се отвърнем от греховния начин на живот, за да се насладим, да вкусим от мира и радостта, които идват от общуването с Бога. Господ Иисус Христос доброволно прие кръстна смърт, отдаде живота Си за нас и ни даде плътта и кръвта Си за наше небесно ястие и небесно питие. Какво остава за онези, които отхвърлят тази голяма чест и достойнство – да се приобщят и приемат в себе си Бога, да се съединят с Единородния Божий Син? Господ призовава всички нас на този божествен пир, на тази божествена трапеза. Когато Бог е призовал всички нас към тази божествена трапеза, а ние не се отзоваваме на Неговия призив, не приличаме ли на онези неразумни човеци, за които Господ споменава в притчата? Често в неделния ден се извиняваме и си

казваме „трябва да отида на излет, днес имаме конференция, с децата днес трябва да отидем да се поразсеем малко“ и прочие. Нашето неверие, привързаността ни към материалното замъгляват ума и сърцето ни, за да не видим несравнимата ценност на божествената трапеза, несравнимото богатство, което сме поканени да приемем в неделния ден – да вземем участие в светата богослужба и да приемем пречистите Тяло и Кръв Христови. С това не може да се сравни нищо, което е в света.

Господ се въплъти, стана Човек, понесе нашите немощи, освети човешката природа и ни показва кои сме, какво означава думата „човек“ в лицето на Богочовека – истинен, справедлив, милосърден, жертвоготовен, като ни призовава всички да му подражаваме и, с Негова помощ, да бъдем подобни Нему. Ако отхвърлим това, тогава каква е нашата надежда за утрешния ден, с който не разполагаме? Но когато полагаме надеждата си на Бога, когато предадем своя живот, желаниа и мисли Нему и малко по малко започнем да се приобщаваме с Него, тогава ще вкусим превъзходството на тази трапеза, към която Господ ни е призовал. Защото Той ни изтръгва от суетата на този земен живот. Всичките ни придобивки и домове ще преминат и всичко това ще оставим, но Господ Исус Христос, Който пребъдва вовеки, знае кое е най-доброто за нашите души и тела, и ни го дава, ако се Нему уповаваме и доверяваме“.

От името на църковното настоятелство и присъстващия народ иконом Серафим Янев изказа благодарност на Негово Светейшество за посещението и отслужването на светата Литургия, поднасяйки му скромен подарък.

С думи на благодарност се обърна и кметът на Община Горна Малина инж. Ангел Жиланов.

След богослужението иконом Серафим Янев запозна патриарх Даниил и придружаващото го духовенство с дейността и техническата база на центъра за социална рехабилитация и интеграция „Св. Йоан Рилски“, разположен при храма, предназначен за деца със специални образователни потребности.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Пламен Михайлов

bg-patriarshia.bg